

[H. C. Toft.]

landbrugsministeren at henvende sig til finansministeren og foreslå, at der i ligningsloven åbnes adgang for, at nye ejere af statshusmandsbrug fritages for denne beskatning. Jeg spørger derfor den højtærede landbrugsminister, om ministeren har henvendt sig til finansministeren herom. Jeg spørger den højtærede landbrugsminister: er det regeringens hensigt at søge åbnet adgang for en sådan skattefrihed? Forslaget til ny udlånslov omhandler driftstilskud i de første fem år i form af rentellettelse. I fremsættelsen hedder det bl. a. herom:

„Disse lempelser tjener til nedbringelse af renteudgifterne i de første år efter brugets oprettelse og kan således betragtes som et driftstilskud til konsolidering af driften og lettelse af husmandens likviditet.“

altså i de første vanskelige år. Her viser regeringen altså sin vilje til og sin forståelse af nødvendigheden af at lette likviditeten for de nyetablerede. Det er derfor uforståeligt, at den radikale landbrugsminister stemte imod det ændringsforslag, som vi og venstre stillede under behandlingen af ligningsloven, om, at de nyetablerede fortsat skulle have ret til skattefrit af afdrage 3 000 kr. på gælden de første år, når gælden havde en vis størrelse i forhold til ejendommens værdi. De 5 000-6 000 landmænd årlig, der nyetablerer sig, og som ingen tilskud får af nogen art, har i alt fald et lige så stort behov for lettelser som de ca. 150, der i henhold til denne udlånslov får et husmandsbrug med det store tilskud.

Jeg må altså konstatere, at den radikale landbrugsminister erkender, at det er nødvendigt at lette de nyetableredes likviditet, når det drejer sig om statshusmandsbrug, hvortil der gives et tilskud på 44 000 kr., medens han mener, at alle de øvrige nyetablerede både inden for landbrug og inden for andre erhverv, der ikke får tilskud af nogen art, ingen problemer har. På det område vil han ikke være med til lettelser, men der er efter vor opfattelse i høj grad brug derfor.

Vi vil under det udvalgsarbejde, der står foran os, virke for, at denne udlånsvirksomhed begrænses på den måde, at der kun stilles midler til rådighed til sammenlæg-

ning af for små brug, til fremskaffelse af til lægsjord til for små brug, til udstykning i den tyndtbefolkede del af Sønderjylland af nationale grunde og til oprettelse af brug på nyindvunden jord, vel at mærke nyindvunden jord, der har en god beskaffenhed.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed beklage, at man ikke hørte de konservatives råd og gennemførte det forslag, der nu er 12 år gammelt, om at nedsætte en kommission vedrørende landbrugets forhold på et tidligere tidspunkt. Havde man gjort det, da vi første gang stillede forslaget, eller da vi med års mellemrum fremsatte forslag herom, havde man fået en undersøgelse i god tid. Så havde landbrugsministeren og vi, der behandler landbrugsproblemerne, haft klarhed over, hvilken vej udviklingen ville gå, men jeg vil sige — idet jeg takker den højtærede landbrugsminister, fordi han nu har nedsat en landbrugskommission — at det er bedre at komme sent end slet ikke at komme.

På det område, vi her behandler, siger udviklingen meget tydeligt til os, i hvilken retning det vil gå: at de mest rentable brug fremtidig vil være af en helt anden størrelse, end man tidligere har ment. Det synspunkt er også fremgået af de taler, der er holdt her i dag af det ærede medlem hr. Carl Petersen og det ærede medlem hr. Niels Eriksen. Derfor bør man efter vor opfattelse, så længe kommissionen arbejder, og indtil den har afgivet betænkning, begrænse udlånsvirksomheden til de områder, jeg her har nævnt. Det er da sandsynligt, at vi ikke i væsentlig grad vil komme til at fejlinvestere med skatteydernes penge, og det beløb, som skatteyderne skal stille til rådighed for jordlovgivningen, vil kunne begrænses så meget, at det ikke vil være nødvendigt at bruge af de indtægter, staten har fået gennem skatter, men at jordfondens midler alene kan slå til.

Igennem en besparelse i denne lovgivning vil man også bidrage til den skattelettelse, der åbner mulighed for, at den enkelte bedre kan ordne sine egne forhold. Jeg håber selvfølgelig på andre partiers tilslutning hertil, og jeg nærer ingen tvivl om, at den ærede ordfører for retsforbundet vil give tilslutning til disse synspunkter. Jeg må her have lov til at minde om, hvad den nuværende højtærede fiskerimini-